

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z wniosku M. S. i S. Spółki jawnej w C.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Toruniu
z udziałem zainteresowanej S. S.
o ubezpieczenie społeczne,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 grudnia 2015 r.,
zażalenia pełnomocnika wnioskodawcy na postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 22 października 2015 r., sygn. akt II UZ 28/15,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik wnioskodawcy wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2015 r., sygnatura akt II UZ 28/15, w części dotyczącej oddalenia jego wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Najwyższy wziął pod uwagę co następuje:

Kodeks postępowania cywilnego nie przewiduje możliwości zaskarżenia zażaleniem orzeczeń Sądu Najwyższego. Przepis art. 394¹ § 1 k.p.c. określa zamknięty katalog spraw, w których przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Zgodnie z tą regulacją zażalenie przysługuje wyłącznie od postanowień sądu

drugiej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2008 r., III UZ 3/08, LEX nr 497695, z dnia 7 października 2009 r., III UZ 3/09, LEX nr 560877, z dnia 20 stycznia 2010 r., II PZ 29/09, LEX nr 577837).

Z powyższego względu zażalenie, jako niedopuszczalne, zostało odrzucone na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c.